

Radu-Diomid Drăguș

IF70 – 2017

Întâlnire la Hanul berarilor Casa Elena Lupescu

Întâlnitu-s-au IF-iștii
Cumva sub semnul restriștii,
Când s-a făcut adunarea
Slabă-a fost participarea
În casa 'Lenei Lupescu
Pe Pache Protopopescu.
A venit Nicu Georgescu
Dar și Aurel Ionescu,
Eliade Ștefănescu,
De la munte Gălățeanu
Dar și Popa Stelianu
Și-n final Radu redactor
Autor și-organizator.
Au petrecut împreună
Doar o zi nu-o săptămână,
Sper s-o facă și-altă dată,
Cum se zice "și mai lată".

IF70

Întâlnire la Hanul berarilor (Casa Elena Lupescu) 2017

Anul acesta, adică al zecelea în care ne revedem, întâlnirea a fost cea mai slabă, au participat doar șase persoane. Facem în continuare o mică analiză ca să vedem pe câți colegi am fi putut conta, mă refer doar la cei care au mai fost și în alte dăți.

- Ioan Chiș a decedat, Dumnezeu să-l odihnească.
- Dinu Corodeanu a decedat, Dumnezeu să-l odihnească.
- Nicolae Fotache, Dumnezeu să-l odihnească, n-a fost niciodată.
- Rodica Bărlădeanu-Lăzărescu nu mai vine la nici o întâlnire, deja de mulți ani.
- Dorin Ciobanu este bolnav, nu a putut să vină, îi urăm sănătate !
- Aurel Popa a trimis un mesaj prin care a anunțat că nu poate veni din cauza unor probleme, dar promitea că de la anul va veni.
- Anca Moisescu-Angelescu a transmis că nu poate veni anul acesta.
- Sandu Bălănescu ne-a spus că e în străinătate în concediu, deci nu putea să vină.
- Teodor Julea, Alexandru Bucin, Vivi Onel n-au dat nici un semnal și nici nu au venit.
- Ervin Gurău nu a dat nici un semnal, ca între timp să mă sune pe telefon și să-mi spună că are altă adresă de e-mail, deci el n-ar fi putut să vină deoarece nu a primit mesajul de adunare. Putea totuși să ne anunțe când și-a schimbat adresa.
- Între timp Vivi Onel mă sună pe telefon, îl căutasem eu înainte, și-mi spune că este în București cu nevasta Camelia, unde au făcut amândoi operație de cataractă, i-am felicitat și le-am urat sănătate.
- Adam Ienea poate ar fi venit, dar nu l-am sunat la telefon, poate din neglijență dar mai degrabă din cauza faptului că puțini colegi și-au anunțat venirea (Eliade Ștefănescu, Lucian Gălățeanu, Stelian Popa, Aurel Ionescu și evident eu). Până la urmă Nicolae Georgescu a venit, fără să anunțe.
- Colegii din străinătate vin foarte rar, unii chiar deloc.

În concluzie am fost prezenți 6 colegi (Nicu G., Eliade, Aurel I., Stelică, Lucian și Radu), dacă ar fi venit cei 2 colegi care n-au dat nici un semnal (Doru și Sandu Bucin) și în plus poate Adam I. și poate și Ervin dacă ne-ar fi anunțat de schimbarea adresei, am fi ajuns la un număr de 10 colegi, adică ceva uzual la întâlnirile noastre (prezența a oscilat între 9 și 13 participanți). Să sperăm că la anul vom fi mai mulți, când vom sărbători 11 ani de la prima întâlnire, fiind vorba de o întâlnire mai valoroasă decât cea de 10 ani.

În continuare urmează câteva poze comentate (realizate de Nicu G.).

În viață e bine să ai variante, în consecință din pozele lui Lucian de mai jos fiecare își alege varianta care îi place.

Foto Nicolae Georgescu

**Vedeti poze cu Lucian
In care probabil tace,
Fiecare isi alege
Varianta care-i place.**

Foto Nicolae Georgescu

Zona bucureșteană este mereu descompletată pentru că ba Nicu, ba Aurel fotografiază.

Foto Nicolae Georgescu

O vedere mai generala din restaurant

Foto Nicolae Georgescu

Nicu vine cu-ochelarii
Carpiti peste tot cu sarma
Cum facuse Galateanu
Cu vreo sapte ani in urma.

**Eu mananc ciorba de burta
Ceilalti privesc cu jimd
Ce sa fac?, nu au comandat
Daca nu le-a dat prin gand.**

Foto Nicolae Georgescu

E interesant la oameni,
Cand vorbesc gesticuleaza,
Il vedem pe Eliade,
Oare ce ne sugereaza ?

Foto Nicolae Georgescu

Țapul de mai jos confirmă că am petrecut la Hanul berarilor

Foto Nicolae Georgescu

Anul acesta fiind o participare redusă practic nu s-au întâmplat evenimente deosebite demne de semnalat.

Mai interesante au fost câteva dialoguri pe internet, înainte și după întâlnire, pe care le-am avut cu Nicu Georgescu și Lucian. Voi încerca pe cât posibil să păstrez ordinea temporală. Pentru a identifica cât mai ușor textele interlocutorilor am alocat următoarele culori:

NNNNN Nicu Georgescu

LLLLL Lucian Gălățeanu

RRRRR Radu Drăguș

Textele în negru sunt comentariile mele.

Înainte de a cita exact dialogurile purtate pe internet redau o mică poveste de pe la sfârșitul anului trecut sau poate chiar începutul anului actual, această poveste are legătură cu ceea ce urmează. Mă trezesc într-o zi cu un mesaj de la Lucian prin care mă avertizează să fiu mai atent cu ce scriu în sensul că s-ar putea să pierd tot din ceea ce am câștigat (probabil admirația și prețuirea colegilor pentru textele mele dar și pentru efortul

depus în vederea întâlnirilor noastre). În același timp m-a acuzat de agresiune, evident verbală, mai târziu, vom vedea, mi-a găsit și altă “calitate”. Probabil Lucian a fost deranjat de episodul cu sârma la ochelari, pe care îl știe toată lumea, e vorba de întâlnirea la Facultate din 2010. Fiind un subiect generos l-am exploatat umoristic de mai multe ori, dar să fim serioși, a avut și un scop practic, l-am avertizat pe Lucian să se prezinte într-o ținută elegantă (ce este rău în asta ?).

Altă fază s-a petrecut în vară când am fost la Comarnic, ca urmare a unor discuții contradictorii (am și eu ideile mele, Lucian pe ale lui) Lucian s-a ridicat bulversat de două ori de la masă și s-a retras singur într-un loc, pentru liniștire. A treia oară, tot în urma unei discuții, și-a pierdut cumpătul (*și-a ieșit din pepeni*, cum se mai zice) și mai în glumă , mai în serios, mi-a dat cu un dop de plută în cap. Acum nu sunt convins dacă efectiv m-a lovit cu dopul sau doar a schițat gestul, de care sunt sigur. La întâlnirea de la Hanul berarilor am evocat gestul cu dopul, ceea ce a generat discuțiile ulterioare de pe internet. Urmează dialogurile pe internet.

Poza de mai jos, făcută la Han cu catrenul înglobat, am trimis-o colegilor participanți la întâlnire. Menționez că vasul respectiv cu dopurile de plută și sticlele cu vin se află în incinta restaurantului unde am petrecut, probabil este o reclamă referitoare la ce mult vin se bea aici.

**Iata pocalul cu dopuri
Toate de LG "culese"
Folosite la Comarnic
Cand el din pepeni isi iese.**

Foto Nicolae Georgescu

Eu am folosit mai sus cuvântul “culese” din motive de rimă, sensul adevărat este că Lucian a luat dopurile acasă. El nu a înțeles sensul adevărat până când nu i-am explicat pe internet, de aici o serie de replici pe internet, unele confuze.

Am scris acest catren în ideea că poate pe Lucian îl liniștește aruncarea acestor dopuri spre interlocutorii care îl irită și de aceea i-ar fi utile la Comarnic.

Dragi colegi, participanți la Casa Elena Lupescu, trimit atașat vasul cu dopuri și un catren. Întrebarea este: pot folosi această poză și catrenul inclus în carticica mea despre întâlnire ?

Ați văzut, eu nu scriu nimic fără aprobarea voastră.

Cu bine și cu sănătate,

Radu

P.S. Deocamdată nu m-am apucat de scris deoarece n-am terminat carticica despre Târgoviște.

Păi știi cine a adunat dopurile respective? Că eu nu le-am adunat.

Deci să scrii că LG le-a adunat e complet fals.

Tu continui să "semeni vânt" așa că nu te mira când "culegi furtună".

Mă întreb care e "crezul" tău pe lumea asta?

Îți doresc liniște sufletească și numai bine!

Cu drag,

Lucian

Ați văzut, Lucian din start nu a înțeles sensul catrenului, el nu trebuia să “culeagă” dopurile (adică să le adune în vas) ci să le ia și să le ducă acasă.

E prima dată când întrebii !!! Dar bineînțeles că o vei folosi, indiferent de răspunsul nostru. Totuși, îți spun că autorul este Aurel Ionescu. De asemenea, am făcut de multe ori observația că punerea versurilor peste poză, strică poza. Versurile trebuie puse oriunde, dar în AFARA pozei. Iar autorul pozei trebuie menționat cu litere discrete în dreapta jos, chiar sub marginea pozei.

Referitor la catren, el denaturează adevărul și eu nu l-aș folosi. Dar MARELE POET, extaziat în fața micilor versuri, îl va pune mândru în noul său album rimat. Dacă MAESTRUL are o rimă, prietenia nu mai are nicio importanță. De aceea, pseudonimul nimerit pentru Radu Diomid Drăguș este

"Pentru-o rimă, fac o crimă!"

Cu sănătate,
Nicu Georgescu

După cum se observă nici Nicu nu a înțeles semnificația catrenului, nu-i nimic, o să o explic eu. În plus până acum n-am auzit niciodată de regula că în poză nu se pun versuri, oricum nu o respectam.

Dragii mei,
Adevărul nu trebuie să supere pe nimeni. Nu mă supără nici pe mine, subsemnatul LG.
"Erata" la poezia MAESTRULUI spune că LG nu are nici o legătură cu dopurile din imagine. Pesemne că altcineva, pus în aceeași situație ca mine, a adunat dopurile cu pricina ca "muniție". Eu nu îl condamn pe respectivul pentru că nici legea nu condamnă pe cei care acționează în legitimă apărare.
Cu deosebită considerație (privind respectarea adevărului),
Al vostru coleg și prieten,
LG

După cum vedeți confuzia există pentru că eu nu mi-am dat seama inițial de neînțelegerea catrenului de către cei doi. De aceea și dialogul continuă cam confuz pe alocuri.

Urmează un mesaj al lui Nicu Georgescu.

Dragi colegi,

În acest an, am fost foarte puțini. Chiar și așa ne-am simțit foarte bine, dar absența voastră ne-a durut puțin...

Sunt convins că cronicarul bine-cunoscut va descrie în cuvinte evenimentele. Eu vă transmit imagini. Veți găsi toate cele 34 de fotografii la adresa

<https://ngeorgescu400414.shutterfly.com/pictures>

Eu vă atașez totuși aici poza de grup, cu toți cei șase, care, cu bunăvoință, pot fi numărați ca 11.

De asemenea, aveți o poză cu 5 colegi, în ansamblul restaurantului.

Multă sănătate și să ne vedem/revedem în număr maxim posibil!

Nicu/Năică Georgescu

P.S. Vă rog mult să îmi spuneți dacă aveți probleme cu accesarea pozelor.

Răspuns pentru Nicu Georgescu:

Exagerezi, nu degeaba am pus întrebarea. Mie trebuia sa-mi răspunzi cu "da" sau "ba" și în funcție și de alte opinii pun sau nu fotografia în text.

Despre ce adevăr vorbești nu-mi dau seama, o fi un adevăr al tău, adevărul meu este că am primit un dop în cap în urma unei discuții contradictorii cu Lucian. Poate va mai avea momente de acestea de furie și m-am gândit să-i ofer ideea cu dopurile, să le ia acasă.

Cu textul scris pe poză nu cred că ai dreptate, versurile evidențiază o interpretare a pozei, care nu este o pictură de, să zicem, Botticelli.

Aștept părerea lui Lucian, care este importantă.

Cu sănătate convingătoare,

Radu

Așa cum am prevăzut, indiferent ce aş spune eu, autorul fotografiei Radu se ascunde în spatele "altor opinii". Ca să fie clar, răspunsul meu este NU, nu doresc ca pozele mele să apară în carticica cu Inginerii fizicieni, care aşteaptă la rând, după CSF. Dacă poetul e așa de bun, se descurcă și fără imaginile altora.

Nu există în lumea asta poze de autor cu texte lăbărțate peste ele. Asta dacă vrei să fii în rândul lumii...

Nicu îmi zice că "*Pentru-o rimă, fac o crimă !*"
Eu mai demult afirmam că

Epigrama prin natură
Este o înțepătură.

De aceea voi spune:

Dar o simplă-nțepătură
E-o mare exagerare
S-o considerăm o crimă,
Și-i chiar o gravă eroare.

În mod normal la o înțepătură se răspunde tot cu o înțepătură, adică o epigramă (cine este în stare).

Cu pozele să fim serioși, le folosesc pe acelea care îmi convin, care îmi sugerează ceva. Îl chestionez și eu pe Nicu, m-ai întrebat dacă vreau să mă pozezi ? Nu, așa că las-o mai moale cu *copyright*-ul.

Cu CSF-iștii să fim serioși, mai întâi am fost la Târgoviște și apoi la Elena Lupescu. A desconsidera CSF-iștii în raport cu alte secții mi se pare o eroare gravă. Și acolo ca și la toate secțiile sunt colegi foarte deștepți, deștepți și mai puțin deștepți dar tot deștepți. Eu afirmam mai demult că nu am întâlnit ingineri electroniști proști. În plus la Târgoviște au fost colegi de la toate secțiile, chiar și șeful de promoție pe Facultate. Și secția IF a fost reprezentată printr-o renumită personalitate.

Să auzim de bine, de sănătate și de bucurii,

Radu

Și încă ceva: mă flatezi când spui că ți-am aruncat un dop în cap.

Nu că nu aș fi un așa bun țintaș, dar nu am vrut să te rănesc fizic ci am vrut UN GEST CARE SĂ ARATE CE MERIȚI !!!

Cu speranța că ai învățat ceva.

Cu dragoste de oameni,

Lucian

Eu cred că la mijloc este o neînțelegere în legătură cu dopurile. Am folosit cuvântul “culese” din necesități de rimă, n-am găsit alt cuvânt potrivit. Sensul adevărat este că tu ai luat acasă dopurile pentru a da în capul pertenerilor atunci când te enervează, evident în scop de liniștire. Deci în concluzie dopurile n-au fost culese (adunate) ci luate din recipientul respectiv iar LG ești chiar tu. În ultima întâlnire de la Comarnic tu ai avut, în urma unor dispute contradictorii, trei izbucniri, de două ori te-ai ridicat de la masă și te-ai retras într-un loc mai liniștit, a treia oară mi-ai dat cu dopul în cap. Concluzia este că ai un psihic puțin labil, nu ești în stare să duci o dispută până la capăt. Tu ești băiat deștept, în plus ai și un fizic deosebit care nu strică la viața omului, cu psihicul stai ceva mai rău. Ce-i fi vrând acum, să-ți fi dat Dumnezeu toate calitățile ? Eu cu psihicul stau foarte bine, în alte compartimente stau ceva mai rău. Legat de cele de mai sus voi spune:

De-a lungul vizitelor făcute la Comarnic (nu uita că eu ți-am fost mai întâi gazdă prin vara lui 1969 când ai fost la Lunca Arieșului împreună cu Rodica și te-ai mirat că maică-mea nu va dat pat comun de dormit), ți-am lăudat casa, care este într-adevar o reușită deosebită, ți-am lăudat activitatea ta în orientare, te-am lăudat ca o gazdă deosebită, ți-am lăudat nepoții, am lăudat-o pe Viki pentru hărnicia ei deosebită. Drept recunoștință am fost făcut *agresiv, sarcastic, generator de furtună, instigator*. Cum se zice, așa se întâmplă când crești la piept un șarpe. Ai luat din exprimarea lui Victor Neagoe (“*catrene ironico-sarcastice*”) cuvântul sarcastic, bucuros că mi-ai mai găsit un defect, după interpretarea ta. Am observat la tine și la Nicu Georgescu în special că speculați defectele oamenilor, în ce mă privește eu mă orientez în general după calități.

Vreau să-ți spun (că și tu mă analizezi pe toate părțile), că și tu ai defecte ca orice om normal. După părerea mea ai două defecte evidente, ești puțin orgolios (trecem cu vederea, pentru că se pare că este vorba de un defect din naștere), al doilea defect este legat de deformarea profesională. Tu de-a lungul vieții ai fost în mare parte șef, ai fost și secretar de partid, în această calitate probabil ai căpătat dificultatea sau n-ai acceptat să fi contrazis, în plus ai plăcerea de a te adresa “maselor largi populare”. De-a lungul vieții profesionale am fost și eu șef, dar mai mărunț și mai puțin timp, în general eu am luptat pentru a-mi exercita profesia de inginer electronist și pot să spun că pe această temă am fost fericit. Evident nu te critic pentru funcția de șef, fără șefi nu se poate, doar te analizez.

În legătură cu vizitele la Comarnic vreau să-ți spun că eu am venit în calitate de musafir și de coleg, nu în calitate de subaltern care să ridice osanale șefului și să

primească sfaturi utile pentru viață. În calitatea mea de coleg mi-am permis și dispute contradictorii, altfel dialogul n-ar avea sens. Voi scrie:

Eu la Cómarnic doar vin
Să discut, să mă exprim,
Și nu zic participare
La lecții de comportare.

Având și obiceiul de a scrie, probabil am mai exagerat uneori, dar nu cu intenția de a fi “sarcastic”. Sârma ta de la ochelari a fost un subiect generos, de aceea l-am abordat de mai multe ori. Acum văd că Nicu G. și-a pus sârme la ochelari (evident în ideea de a evoca ceva), așa că am scris:

Nicu vine cu-ochelarii
Cârpiți peste tot cu sârmă
Cum făcuse Gălățeanu
Cu vreo șapte ani în urmă.

Aștept răspunsul “da” sau “ba”.

Sănătate și viață lungă,

Radu

Aici vreau să precizez ceva: Nicu s-a prezentat cu ochelarii cârpiți cu sârmă, o aluzie la sârma de la ochelarii lui Lucian de acum șapte ani. Cu ce scop și-a pus sârme la ochelari nu știu, țin doar să-i mulțumesc că mi-a dat apă la moară pentru un nou catren.

Deci, pentru o rimă, orice crimă. Nu e vorba de nici o neînțelegere. E vorba de adevăr!!! Dar la tine, ce contează? Tu nu ești bolnav psihic! De ce naiba ne-ai adunat? Ca să-ți verși pe noi năduful și frustrările din tinerețe. În sfârșit ai renunțat la ipocrizia cu umorul și pari să recunoști marea ta frustrare. Ești supărat rău de tot pe mine încă din 1969. Păi de ce ? Că eu urma să fiu peste ani secretar de partid ? Ha, ha! Nu domnule! Eu eram cu Rodica și tu te masturbai după ușă. Și mai spui că nu ai probleme psihice!!! Îmi pare rău că ai adus lucrurile până aici, dar reține te rog, tu m-ai agresat întruna

repetând orice numai și numai să zici ceva de rău! Hai, să fii sănătos și Dumnezeu să te ierte. Reacțiile mele au fost târzii și mult sub ceea ce trebuia să primești.

Îmi place aici că Lucian fabulează, poate că ar fi bine să se apuce de scris. Lucian mă acuză de ceea ce nici n-am visat vreodată, iar frustrat n-am fost niciodată, poate în glumă.

Mult stimat coleg și prieten,

Văd că ai început cu injuriile, să știi că nu mă zdruncină deloc, ți-am zis eu că stau bine cu psihicul, pot duce o conversație până în pânzele albe, dar cu logică nu cu injurii. Injuriile tale îmi dau prilej suplimentar de comentarii. Pe voi v-am adunat cu cea mai mare plăcere și dragoste, chiar și pentru tine. N-am absolut nici o frustrare din tinerețe, mă simt bine (mai puțin fizic) și fericit. Ție îți dau sfatul, cum mi-ai dat și mie de atâtea ori (și am devenit mai înțelept), ca atunci când dai sentințe, exprimi păreri sau aprecieri să o faci în stare de calm, nu sub imperiul ranchiunii, pentru că atunci nu te mai exprimi logic și ești inadecvat realității. Dacă totuși aceste izbucniri nervoase te descarcă și îți fac bine să știi că îți stau la dispoziție ori de câte ori este nevoie. Nu degeaba ți-am zis să iei dopurile de la restaurant, ai fi avut ocazia să dai cu ele în cap la un partener sau mă rog unuia pe care ai fi vrut să te descarci. Eu nu te-am agresat niciodată, sau cel puțin nu am avut intenția, am glumit. Dacă tu le-ai interpretat glumele ca un semn de agresiune este o treabă absolut personală. Cică aș fi supărat pe tine încă din 1969, ce eroare, când de fapt te-am primit cu cea mai mare plăcere, că doar n-ai venit cu forța peste mine. Ar fi cazul să te mai maturizezi, oricum până la 80, 90 sau chiar 100 de ani ai timp. Cred că ți-ar folosi foarte mult muzica simfonică, ascult-o !

Caracterizările tale n-au nici un efect, eu mă cunosc foarte bine, îmi știu și defectele și calitățile, vorba lui Socrate “cunoaște-te pe tine însuși”, sau pe grecește “gnoti seauton” sau pe latinește “cognosce te ipsum”.

Nu îți voi mai scrie deloc, nu vreau să te indispen sau să îți creez stări necontrolabile, îți voi mai scrie doar dacă îmi trimiți vreun text care cere răspuns sau dacă îmi ceri expres, de exemplu “mai scrie-mi și mie că mi-e dor de tine”.

Sănătate și viață liniștită,

Radu

Ok, mai scrie-mi si mie câte ceva să nu mi se facă dor de tine.
Cu drag, Luci...

Mărturisesc că mi-au dat lacrimile citind acest mesaj de la Lucian, l-am și numit mai jos un mare artist pentru că numai un mare artist poate crea astfel de sentimente. Totuși de ce Lucian a făcut această întoarcere cu 180 de grade nu știu, doar el ar putea să ne spună într-un moment de sinceritate. Eu aș putea să vin cu niște explicații, unele în favoarea lui Lucian, alte în defavoare lui, dar nu le fac. Totuși remarc ceva, Lucian scrie “*să nu mi se facă dor de tine*” și nu “pentru că mi-e dor de tine”, cele doua formulări nu au același înțeles. Cred că aici e vorba de ceva fățărnicie în exprimare.

Hai mă, ce faci ?, m-ai făcut să-mi dea lacrimile.
Ești un mare artist.

Radu

Dacă mă iei cu binele....

Lucian Gălățeanu

La un moment dat am scris pa e-mail catrenul:

Mi-e dor de-un dop în cap,
Mă chinuiesc amarnic,
Îmi zice cineva:
Încearcă la Comarnic.

Radu

P.S. Nu mai știi, e de bine, e de rău ?

Adică gluma mea iar o fi interpretată ca un act de agresiune, de jignire personală, sau mai știi de ce ?

Gata să-ți alin dorul. Ce nu face omu' pentru un prieten!

Ziceam că poate scap de Comarnic, acum sunt luat la sentiment, sunt învins.
Ai văzut că nu merg injuriile, folosești în schimb o armă mai subtilă.

Radu

Dragă Radule,

De ce "o armă"? Când am schimbat tonul ți-am "deschis o ușă", către prietenie. Nu te teme, nu este "un teren minat". Suntem doar colegi, nu avem nimic de împărțit. Și eu nu îmi doresc nimic din ce-i al tău. Iar pentru apărare, am dopurile. Astea nu sunt subtile, deloc. Îmi convine așa, să vadă lumea, eventual și agresorul, că mă apăr !!!

Cu dragoste colegială,

Lucian

PS: Încearcă, te rog, câțiva pași pe terenul prieteniei. Ai să vezi că nu pățești nimic rău.

Dragă Lucian,

Am întârziat cu răspunsul pentru că vroiam să termin lucrarea cu Târgoviște și să o diseminez în rândul maselor largi inginerești.

Acum să nu crezi că eu nu am circulat pe aleile prieteniei, am făcut-o și o fac chiar des.

O mică paranteză, două citate despre prietenie:

1. *Prieten este omul pe care dacă îl chemi la miezul nopții să vină să te ajute să transporti un cadavru, vine, te ajută apoi pleacă fără să te întrebe absolut nimic.*

2. *”Amicus Plato, sed magis amica veritas”*, adică îmi este prieten Plato dar mai prieten adevărul.

Eu zic că tot ce am scris despre colegii IE70 am făcut-o din prietenie și din dragoste. Epigramele sunt mici împunsături care în mod normal nu pot distruge o prietenie, doar dacă se interpretează greșit. În mod normal la o epigramă se răspunde cu altă epigramă, deci o împunsătură din sens invers. Există și altă variantă, dacă nu ești în stare să scrii o epigramă apelezi la ... injurii. Concluzia ar fi că nu poți fi prieten chiar cu toată lumea, rămâne ca alternativă respectul reciproc. Este o vorbă franțuzească:

“Qui s'assemble se ressemble”, adică cei care se aseamănă se adună.

Acum dacă am schimbat macazul mă întreb dacă voi mai avea voie să scriu epigrame “agresive” și epigrame “sarcastice”.

Totuși noi nu avem nimic de împărțit, ne cunoaștem de mult timp, putem continua relațiile cu mici griji din ambele părți. Eu voi scrie doar epigrame mai blânde, care doar pișcă așa ușor, tu nu vei mai folosi dopuri, eventual doar bucăți mici de plută. Totuși dacă vei considera că vizita mea la Comarnic te-ar putea indispuce, îmi spui în față, bărbătește, să nu mai vin, fără nici o supărare. Apropo de exprimarea “bărbătește” am auzit o vorbă populară: *“măi copile unde-i mere, fii bărbat nu fii muiere”*.

Sănătate și viață lungă,

Radu

Definiția de mai sus a prieteniei, prima, am citit-o cu mai mulți ani în urmă și mi-a plăcut foarte mult pentru că merge pe ideea de încredere între parteneri, adică între prieteni. Cel cu mortul este ferm convins că va fi ajutat de prietenul său, cel de-al doilea este absolut convins că prietenul cu mortul nu-l angajează într-o afacere dubioasă sau chiar periculoasă, de aceea vine necondiționat, îl ajută la transportarea mortului, apoi pleacă fără a pune vreo întrebare. Foarte frumos.

Aici se încheie dialogul cu Lucian, nu a mai venit cu nici o replică, de ce ?, nu știu, aș putea să fac anumite presupuneri dar nu le fac.

La încheierea dialogului cu Lucian vreau să-i amintesc două chestiuni, eu, cel “agresiv”, “sarcastic”, “generator de furtună”, și “instigator”, i-am dat două sfaturi valoroase, sau mai bine zis sugestii, de care a ținut cont.

În primul rând chestiunea binecunoscută cu sârma de la ochelari, puteam să nu-i zic nimic, să-l las să se facă de răs. Bineînțeles am profitat de ocazie ca să scriu o epigramă, dar în același timp l-am avertizat în mod serios să-și cumpere alți ochelari, fără sârmă, ca să arate cum trebuie, adică bine. Se pare că tot scandalul a pornit de la epigramele având ca temă sârma. Dacă mă opream la prima epigramă poate nu se întâmpla nimic, dar eu, ca “mare” scriitor, nu puteam să renunț la potențialul umoristic al sârmei de la ochelari și am scris mai multe epigrame care l-au infuriat pe Lucian. Acum țin să-i zic că el și-a cârpit ochelarii cu sârmă iar în al doilea rând țin să îl întreb dacă a avut ceva de suferit de la cineva din cauza acestor epigrame ?

În al doilea rând menționez că anul trecut fiind la Comarnic la un moment dat Lucian zicea că vrea să închidă *cerdacul, prispa, târnațul, balconul, foișorul, pridvorul,*

chioșcul (toate desemnează cam același lucru) de la intrare și acolo să facă un loc de despuiere, de descălțare și de depozitare a hainelor și încălțărilor într-un dulap și în cuier. Îl întreb: “așa îți întâmpini musafirii” ? Anul acesta aflându-mă din nou la Comarnic constat că lucrarea a fost făcută și renunțându-se la prima idee acolo sus s-a amenajat un fel de terasă, unde se poate bea o cafea sau un ceai, se poate citi, se poate juca cărți sau șah având panorama generoasă oferită de vârful de deal unde se află casa. Termenii de mai sus exprimă cam același lucru, arhitecții îi zic *loggia*. În poză este figurată loggia Palatului brâncovenesc de la Mogoșoaia, Lucian are și el treptele de acces în dreapta.

Continuă dialogul cu Nicu G, în 3 August când a fost ziua lui.

Domnule Drăguș,

Mulțumesc pentru înștiințarea colegilor cu privire la ziua mea. Ca să fim însă hiper-exacți, împlinirea celor 70 de ani are loc diseară, la ora 22.30.

Scrisoarea dumitale îmi aduce aminte de un coleg de facultate cu același nume, un coleg inteligent, amabil și mai ales delicat, atent și zâmbitor cu toți ceilalți. Eu îl simpatizam foarte mult. Nu mai știu nimic de el ...

Referitor la ideile dumitale puține (două) dar fixe: sârma și chelia. Nu te-ai gândit deloc că o oarecare neglijență poate fi rezultatul unor mari necazuri personale ? Și că a tot aduce vorba despre acea neglijență înseamnă să-i reamintești persoanei episoade pe care vrea să le uite ? Nu te-ai gândit că chelia poate fi rezultatul unei boli ? Cam atât domnule Drăguș. În continuare, faci cum crezi.

Nicu G.

P.S. Totuși, nu mai știi nimic de colegul din facultate cu același nume?

Stimate Domnule Georgescu,

Sunt încântat de scrisoare, rezultă că ai citit cu interes și “plăcere” textele mele. În formula de adresare ai uitat să scrii “Stimate Domnule Drăguș”, dar în sfârșit, te înțeleg, și eu la vârsta actuală uit de multe ori.

Vreau totuși să subliniez că în general în scrierile mele practic umorul, adică într-un fel induc, cumva prin reflex, buna dispoziție între colegi și prieteni și chiar necunoscuți. În ce fel reușesc depinde de calitatea umorului meu dar și de cei care aud sau citesc, nu toți sunt dispuși să “scape” un zâmbet. Cu alte cuvinte niciodată nu reușești să-i mulțumești pe toți, acesta este un adevăr de când lumea. În al doilea rând nu toți au umor, în general cu astfel de oameni nu vreau să am de-a face.

Problema cu chelia mi se pare fals pusă, dacă aceasta este boala cea mai gravă a umanității atunci, da, nu e cazul să facem glume pe seama ei, o să glumim pe seama cancerului, a Alzheimerului, a infarctului, a cirozei și a altor mici disfuncționalități. Dar să fim serioși, cu vârsta părul se rărește și la femei, chelia cam din totdeauna a fost subiect de umor, iar pierderea podoabei capilare nu este o nenorocire chiar așa de mare,

s-a inventat și peruca. Dacă te deranja chestia cu chelia îmi puteai spune că se datorează unei boli neplăcute care cumva te obsedează și îmi puteai spune să te las în pace și te lăsam în plata Domnului.

Cât privește “sârma” nu discut nimic, este o problemă a Domnului Gălățeanu, doar în măsura în care ești purtătorul lui de cuvânt așa putea comenta și pe acest subiect.

Spre final vreau să zic că nu-mi place să dau sfaturi (cel mult ordine) și nici să primesc, când am nevoie de sfaturi o să apelez la rude, prieteni, colegi sau chiar străini. Totuși fiind cu mult mai în vârstă decât tine, cu peste trei luni, îmi permit să-ți recomand să te concentrezi mai mult pe calitățile oamenilor, nu pe defecte și eventual să-ți scrii memoriile. Ți-aș sugera să citești “formula AS”, o revistă minunată pentru românii din toată lumea. Dar în fine, “*faci cum crezi*”, vorba dumitale.

Despre colegul de facultate invocat de tine nu pot să-ți dau prea multe amănunte, dar dacă ești interesat îi poți citi memoriile postate pe site-ul nostru IE70. Pe de altă parte ce-ai fi vrut, ca acest coleg să rămână tot tăcut și doar tu să-ți expui ideile personale, mai mult sau mai puțin onorabile ?

Te aștept și cu alte mesaje.

Sănătate și viață lungă !

Radu Drăguș

P.S. Dacă textele mele te indispun nu le mai citi !

Scriu pentru Nicu Georgescu:

El marșează pe ideea
Că nimeni nu e perfect,
De-aceea nu prididește
Să-i găsească vreun defect.

În ce mă privește:

Marșând pe-aceeași idee
Cum că nimeni nu-i perfect
Eu caut la fiecare
Să-i găsesc ce nu-i defect.

**Lama sud-americană
În teribila-i splendoare
V-o trimite N. Georgescu
S-o admire fiecare.**

Foto Nicolae Georgescu

În continuare vreau să spun că nu voi mai merge la Comarnic, poate îi convine și lui Lucian, pentru că nu aș vrea să-l mai indispen, iar ca să merg doar pentru a-l lauda nu mi-ar conveni și poate nici lui, adică ceva de genul:

La Comarnic în Ghioșești
Trăiește-un om din București,
Răspundé la Lucian =
Idealul meu uman.

În nouă ani de când ne vedem acolo am scris suficient de mult de bine, despre Lucian cât și despre colegii participanți. Mă voi concentra pe întâlnirile din București.

Anul acesta am venit, să zic așa, cu un nou format în relatarea faptelor, am dat și am comentat disputele de pe internet ale celor trei persoane, Lucian, Nicu G. și Radu. Practic altceva nu prea aveam ce să scriu. Citatele preluate de pe internet sunt toate originale, fiecare interlocutor și-a exprimat ideile personale. Oricum cei doi, adică Lucian și Nicu, acționează cumva în coaliție, ceea ce este explicabil, ei sunt prieteni din facultate, poate chiar din anul I când au fost în aceeași grupă. Dacă stăm să ne gândim bine disputele noastre au plecat în mare parte de la o sârmă nevinovată (hazliu montată) și un dop de plută bine orientat (probleme importante ale umanității). Fiindcă fiecare și-a exprimat punctele de vedere rezultă că ele pot fi comentate de fiecare cititor în parte.

Abordând această modalitate de relatare a unor schimburi de idei nu știu cum vor fi apreciate de cititori și în special de cei doi interlocutori, sper să scap ușor.

În orice caz pentru cei doi colegi sunt un fel de ”*persona non grata*” de aceea cred că este bine ca ei să-și vadă de propriile probleme, eu de ale mele, ca să nu avem belele.

Am încheiat încă o întâlnire IF70 cu cel mai mic număr de participanți din toți anii de când ne vedem, adică de zece ani. Sperăm la anul să avem o participare mai bună.

Doresc tuturor colegilor multă sănătate.

Radu Drăguș
Tel. 0723 347 602
radu.dragus@gmail.com
Septembrie 2017

